



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců
Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **HALEX PLUS s.r.o.**
sídlem J. Valčíka 1259, Otrokovice
zastoupen Mgr. Tomem Káňou, advokátem
sídlem nám. Míru 6, Frenštát pod Radhoštěm

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.8.2022, č.j. 40544-2/2022-900000-311,
sp. zn. 47681-4/2018-640000-12,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 11.8.2022, č.j. 40544-2/2022-900000-311, sp. zn. 47681-4/2018-640000-12, kterým žalovaný zamítl odvolání
Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

žalobce a potvrdil rozhodnutí (předběžné opatření) Celního úřadu pro Zlínský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 18.7.2022, č.j. 54484-6/2022-640000-12, kterým celní úřad nařídil žalobci ve smyslu § 61 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), aby zpřístupnil schránky na finanční prostředky (tzv. kasičky) v celkem devíti technických zařízeních, která byla celním úřadem zajištěna při kontrolách dne 28.3.2018, 28.6.2018, 11.7.2018, 14.8.2018 a 5.8.2019 v provozovně žalobce „SPORT BAR EDEN“, na adrese Olbrachtova 1796, Otrokovice, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení předběžného opatření v místě jejich uskladnění na adrese tř. Maršála Malinovského, Uherské Hradiště.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalovaný neodůvodnil, jaký poměr účastníků má být zatímne upraven a z jakého důvodu, či jaká existuje obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakých důvodů bylo potvrzeno rozhodnutí celního úřadu. Podle žalobce nebyly naplněny předpoklady pro vydání předběžného opatření ve smyslu § 61 odst. 1 správního řádu.
3. Žalobce dále namítá, že celní úřad postupoval v rozporu se smyslem a účelem předběžného opatření, a poukazuje na to, že technická zařízení jsou v jeho dispozici od roku 2018 a 2019; podle žalobce tak nevyvstala žádná potřeba neodkladného postupu, jaký zvolil celní úřad. Naopak celní úřad podle žalobce hledal záminku, jak se co nejrychleji dostat k rozhodnutí a jeho výkonu, namísto toho, aby prováděl řádné dokazování; ze strany správních orgánů tak podle žalobce jde o zneužití práva.
4. Žalobce dále namítá, že celní úřad neměl za prokázané, že žalobce je vlastníkem zajištěných technických zařízení nebo osobou oprávněnou s nimi disponovat. V řízení tak podle žalobce mělo být postupováno dokazováním ve smyslu § 54 správního řádu.
5. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené a jemu předcházejí prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení; na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

6. Žalovaný nesouhlasí se žalobou a odkazuje na napadené rozhodnutí, které považuje za zákonné a řádně odůvodněné.
7. Žalovaný uvádí, že pro správní orgány bylo nezbytné zjistit, zda se ve schránkách technických zařízení nachází finanční hotovost ještě předtím, než bude meritorně rozhodnuto o přestupku žalobce a současně o osudu zadržených věcí. Žalovaný odkazuje na § 32 odst. 2 písm. e) správního řádu, podle něhož správní orgán ustanoví opatrovníka osobám, které mu nejsou známy. K tomu došlo i ve správním řízení, kdy bylo usnesením ze dne 8.4.2021, č.j. 11826-15/2021-640000-12, opatrovníkem ustanoveno město Otrokovice, přestože celní úřad učinil vše proto, aby vlastníka technických zařízení zjistil, stejně tak jako neúspěšně předvolával žalobce za účelem provedení důkazu ohledáním technických zařízení.

8. Žalovaný zdůrazňuje, že žalobce byl v okamžiku vydání rozhodnutí celního úřadu osobou, u níž bylo možné dostatečným způsobem prokázat kvalifikovaný vztah k technickým zařízením zajištěným v jeho provozovně; otázka vlastnictví předmětných zařízení byla při vydání předběžného opatření nerozhodná. Žalovaný v tomto ohledu podpůrně odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7.2.2022, č.j. 55 Af 11/2020-30, jehož závěry jsou aplikovatelné i na nyní posuzovanou věc.
9. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Rovněž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Zdejší soud na úvod předesílá, že v případě rozhodnutí o předběžném opatření nejde vždy bez dalšího o rozhodnutí předběžné povahy ve smyslu § 70 písm. b) s.ř.s. (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27.10.2009, č.j. 2 Afs 186/2006-54, č. 1982/2010 Sb. NSS), na něž dopadá tzv. kompetenční výluka. Tak tomu je i v nyní posuzované věci. Přestože bylo předběžné opatření vydáno v přestupkovém řízení zahájeném vůči žalobci, tak výsledkem tohoto řízení in merito nebude rozhodnutí o povinnosti žalobce zpřístupnit schránky technických zařízení (shodně rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7.2.2022, č.j. 55 Af 11/2020-30), proto je napadené rozhodnutí žalovaného soudně přezkoumatelné.
13. Žalobce byl na 14.7.2022 v přestupkovém řízení předvolán k provedení důkazu ohledáním celkem 11 technických zařízení. V předvolání byl žalobce poučen o tom, že ohledání bude spočívat především ve zpřístupnění schránek technických zařízení a že pokud této výzvě nevyhoví, bude mu zpřístupnění schránek nařízeno předběžným opatřením. Dne 14.7.2022 provedl celní úřad ohledání technických zařízení. V rámci provedeného ohledání byly zpřístupněny kasičky dvou technických zařízení prostřednictvím klíčů, které byly společně s těmito technickými zařízeními zadrženy. Zbylá zařízení se v rámci ohledání zpřístupnit nepodařilo (protokol č.j. 54484-5/2022-640000-12). Žalobce se k ohledání nedostavil a k předvolání celnímu úřadu sdělil, že v době ohledání bude mimo území České republiky a že nemůže zpřístupnit schránky technických zařízení, neboť nevlastní ani nevlastnil klíče od těchto zařízení; jako majitele a provozovatele označil společnost DP&K-CZQ s.r.o. (omluva a vyjádření k předvolání žalobce ze dne 13.7.2022, č.j. 54484-4/2022-640000-12). Celní úřad poté přistoupil k vydání předběžného opatření, které zdůvodnil tím, že v přestupkovém řízení musí být postaveno najisto, zda se v kasičkách nachází finanční prostředky, případně v jaké výši.

14. Podle § 61 odst. 1 správního řádu správní orgán může z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce.
15. Podle § 61 odst. 2 správního řádu o požádání účastníka o předběžné opatření musí být rozhodnuto do 10 dnů. Rozhodnutí se oznamuje jen tomu, koho se týká, popřípadě též jinému účastníkovi, který o jeho vydání požádal. Odvolání proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření nemá odkladný účinek; může je podat pouze účastník, kterému se rozhodnutí oznamuje.
16. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti, tak z napadeného rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím prvostupňovým) plyne, že důvodem pro vydání předběžného opatření byla nutnost zjistit stav peněžních prostředků, které se mohou nacházet uvnitř kasiček zadržených technických zařízení. Tato potřeba vyvstala v řízení o přestupku; podnětem k zahájení řízení byl výsledek kontrol, z nichž vyplynulo podezření, že žalobce provozoval v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, hazardní hry bez povolení ve smyslu § 3 odst. 2 písm. e) tohoto zákona.
17. Pokud žalobce v podané žalobě zpochybňoval faktickou možnost dostat povinnosti uložené prvostupňovým rozhodnutím (předběžným opatřením), tak na tuto argumentaci reagoval již žalovaný v napadeném rozhodnutí.
18. K námitce, že žalobce nemá k technickým zařízením vlastnické ani nájemní právo, ani nedisponuje klíči k těmto schránkám, žalovaný poukázal na to, že právní úprava obsažená v § 61 správního řádu neváže uložení povinnosti na existenci vlastnictví k předmětné věci; povinnost něco vykonat musí být fakticky možná, což podle žalovaného je v daném případě splněno.
19. S tím zdejší soud ve shodě se závěry rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7.2.2022, č.j. 55 Af 11/2020-30, vyslovenými v obdobné věci souhlasí. Pokud jde o zpřístupnění schránek technických zařízení zadržených v provozovně žalobce, tak Krajský soud v Praze v citovaném rozsudku uvedl: „Podstatou argumentace žalobkyně je tvrzení, že celní úřad jí nemohl uložit povinnost bezpečnostní schránky otevřít, neboť není vlastníkem ani provozovatelem zadržených technických zařízení, jejich bezpečnostních schránek, ani v nich uložených peněžních prostředků... Žalobkyně je účastníkem řízení o přestupku v postavení obviněné, a v tomto řízení jí lze v souladu s § 61 odst. 1 správního řádu uložit, aby něco vykonala (otevřela bezpečnostní schránky technických zařízení v tomto řízení zadržených). Není významné, zda má k technickým zařízením nebo jejich bezpečnostním schránkám nájemní či vlastnický vztah, ani zda je jejich provozovatelkou. K dosažení účelu předběžného opatření (otevření bezpečnostních schránek) je rozhodné, zda má k těmto schránkám přístup, tedy zda je technicky schopná je otevřít (typicky klíčem). Žalobkyně v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ani v žalobě neuvedla, že by zpřístupnění bezpečnostních schránek nebyla schopna... Zjištění obsahu bezpečnostních schránek je významné pro rozhodnutí o dalším osudu peněžních prostředků, včetně případných práv a povinností žalobkyně ve vztahu k těmto prostředkům. Proti takovému rozhodnutí bude mít žalobkyně možnost brojit v dalším řízení. Soud tedy uzavírá, že námitka Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

žalobkyně, že jí celní úřad nemohl uložit povinnost bezpečnostní schránky otevřít, neboť k nim nemá vlastnický ani nájemní vztah, není důvodná.“ (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7.2.2022, č.j. 55 Af 11/2020-30, zvýrazněno zdejší soudem).

20. Podle žalovaného je věcí žalobce, jak obsah schránek zpřístupní (zda klíčem nebo prostřednictvím zámečníka), proto plnění uložené žalobci není nemožné; lhůta v počtu 8 pracovních dnů od doručení rozhodnutí je podle žalovaného přiměřená a dostatečná (i v situaci, kdy se žalobci nepodaří zajistit klíče od schránky, lze v dané době obstarat zámečníka). Se závěrem, že zákonné podmínky pro uložení předběžného opatření spočívající ve faktické možnosti dostat stanovené povinnosti (tu zpřístupnění schránek technických zařízení), kterou žalovaný dovozuje z toho, že technická zařízení byla v držení žalobce v jeho provozovně a že ji lze splnit i jinými prostředky, byly splněny, zdejší soud souhlasí.
21. Pokud žalovaný uvedl, že ani argument, že žalobce nemá k dispozici klíče od technických zařízení, mu nebrání dostat povinnosti stanovené prvostupňovým rozhodnutím, tak s tím zdejší soud souhlasí, neboť nejde o skutečnost, která by znamenala po stránce technické nemožnost otevřít schránky zajištěných technických zařízení jiným (a šetrným) způsobem.
22. Poukaz žalobce na to, že nebyl prokázán jeho konkrétní právní vztah k zadrženým technickým zařízením, nemůže mít žádný vliv na to, že podmínky pro vydání předběžného opatření byly v posuzované věci splněny. Dostačující za daného skutkového stavu, kdy se nepodařilo zjistit skutečného vlastníka technických zařízení, je především prokázání faktického umístění technických zařízení v provozovně žalobce (to žalobce ani nezpochybňuje) a nutnost zjištění obsahu jejich schránek pro účely přestupkového řízení.
23. Jde-li o námitku zpochybňující nutnost neodkladného a rychlého postupu v řízení o přestupku, tak tato podmínka byla splněna poté, co se celní úřad bezúspěšně pokusil zjistit obsah schránek zadržených technických zařízení provedením důkazu ohledáním ve smyslu § 51 odst. 1 správního řádu. Pro účely dalšího vedení přestupkového řízení je otevření schránek zajištěných technických zařízení nezbytné, což zdůraznily i správní orgány. Výtka žalobce, že správní orgány měly upřednostnit postup spočívající v dokazování, tak není s ohledem na výsledek ohledání ze dne 14.7.2022 namístě.
24. Podle zdejšího soudu tak žalovaný dostatečně vysvětlil konkrétní důvody vedoucí k nutnosti vydat předběžné opatření a vypořádal argumenty žalobce zpochybňující faktickou nemožnost plnění, které mu bylo uloženo (bez klíčů je možno obstarat zámečníka, což by se týkalo i kupř. vlastníka, poukazoval-li by na ztrátu klíčů apod.). Napadené rozhodnutí je tedy přezkoumatelné a zákonné. Tím jsou žalobní body vyčerpány.
25. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

26. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a navíc je žalovaný ani nepožadoval, proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. srpna 2024

David Raus v.r.
předseda senátu